

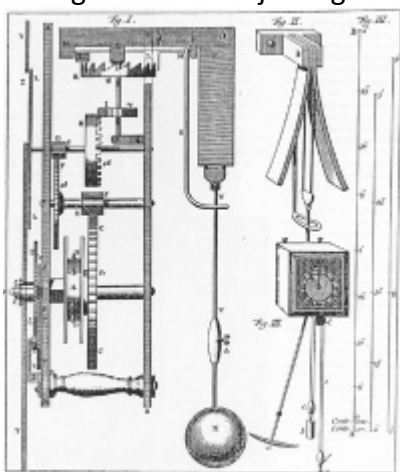
De geschiedenis van het horloge

By Rick Moorman

Zo aan het einde van het jaar mogen we ons weer eens buigen over het te geven of het te ontvangen cadeau onder de boom. Rond de Sinterklaastijd bestaan de cadeautjes vaak uit kleine veelal speelgoed gerelateerde hebbedingen, de grotere cadeaus mogen vaak nog even een paar weken wachten.

Maar wat moet je nu iemand geven die eigenlijk alles al heeft? Een sierraad is een goede optie, maar wat voor sierraad voor een man? Er zijn maar weinig sierraden die een man kan dragen.

Een van die sierraden zou een horloge kunnen zijn, de naam horloge is afkomstig uit het Frans. In Frankrijk zelf noemen ze een draagbaar klokje geen horloge maar een Montre. Horloge betekent bij hun gewoon 'klok'.

De keuze van het polsuurwerk zegt veel over de gever, maar ook over de drager. Een praktisch, maar ook een cadeau met een lange geschiedenis. Immers, tijd is een van onze meest waardevolle uitvindingen. Het is niet echt een 'uitvinding' want tijd was er altijd al. Maar nog niet zo heel lang geleden interesseerden de mensen zich er niet voor om de tijd in precisie te weten. Men stond op als de zon opkwam bij en bij zonsondergang gingen we weer slapen. Pas toen er meer handel kwam kregen mensen de behoefte om de tijd te weten. De mens kreeg allerlei ideeën om te weten wat de tijd was.

Zonnewijzers, zandlopers, kaarsen en later de mechanische slingerklok zijn er een paar aardige voorlopers van.

In de 15e eeuw ontstond op zee de behoefte om nauwkeurig de tijd te weten. Ze konden geen slingerklok meenemen op het schip, want zo'n klok moest stilstaan en dat deed het schip niet. De Duitser Peter Henlein ontwierp begin van de 16e eeuw een draagbaar klokje met veermechanisme. Deze 'horloges' kon je nog niet om de pols dragen, die moest je dragen aan een ketting of aan je riem. Voordat zeemannen de horloges konden gebruiken, moesten ze eerst nauwkeuriger worden.

Normale klokken waren zo precies omdat ze een slinger hadden, en dat hadden horloges niet natuurlijk.

De bekende Christiaan Huygens en de Engelsman Hooke kwamen individueel op het zelfde idee. Ze maakten een constructie waarbij de veer een balanswiel heen en weer liet draaien. Het was de aanzet tot het zakhorloge.

Het polshorloge werd uitgevonden door Patek Philippe aan het eind van de 19e eeuw. In de Eerste Wereldoorlog kwamen de Europese en Amerikaanse soldaten erachter dat het makkelijker is om een blik om je pols te werpen dan dat je een zakhorloge uit je zak moest halen. Na de oorlog mochten de overlevenden de polshorloges houden! Wat weer meehielp in de populariteit hiervan.

De horloges die nu worden gemaakt, hebben maar één groot verschil ten opzichte van de oudere horloges. Rond 1950 werd er een elektrisch horloge gemaakt. De horloge had geen veer meer, maar een batterij. Vandaag de dag is er een enorm aanbod in horloges van de dure Zwitserse makelij tot aan de Chinese massa industrie, maar wat u ook kiest, u kiest altijd een klokje die bij de drager maar ook bij de gever past.

Kortom een Kerstcadeau om in meerdere opzichten over na te denken !

Fijne Feestdagen!

Rick Moorman